

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/158/2017
Identifikačné číslo spisu:	6311206194
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6311206194.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu 1/ C. M., bývajúceho v I., zastúpeného JUDr. Marianom Holým, advokátom so sídlom v Brezne, B. Němcovej 1/A, 2/ C. M., bývajúcej v B., 3/ C. M., bývajúceho v G. a 4/ E. M., bývajúceho v B., proti žalovanému Ing. G. G., bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. Máriou Stahovcovou, advokátkou so sídlom v Brezne, ČSA 18, o určenie vlastníckeho práva, ktorý spor bol vedený na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6C/291/2011, o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. marca 2017 sp. zn. 12Co/206/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi 1/ v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno rozsudkom z 8. októbra 2013 č. k. 6C/291/2011-143 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je „podielovým spoluvlastníkom podielu“ vo veľkosti 5/24 na pozemku parc. č. C-KN č. 2417/1 - orná pôda vo výmere 7189 m², zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území G., „alternatívne“ (zrejme správne eventuálne, poznámka dovolacieho súdu) určenia, že uvedený spoluvlastnícky podiel na označenom pozemku patrí do dedičstva po C. M., rodenej T., narodenej Z. a zomrelej Z.. Pre právne posúdenie veci považoval súd prvej inštancie za rozhodujúce, že sporný pozemok podliehal pozemkovým úpravám podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách a že v dôsledku rozhodnutia príslušného orgánu zaniklo vlastnícke právo k pôvodným pozemkom. V tomto sporovom konaní nebolo možné „sanovať alebo reparovať“ prípadné nedostatky pri zisťovaní vlastníckych a užívacích vzťahov v konaní o ROEP a v konaní o pozemkových úpravách, „pretože by to znamenalo, že súd by nevyslovil deklaratórne rozhodnutie o tom, že žalobca je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, prípadne že jeho právna predchodkyňa bola vlastníčkou tejto nehnuteľnosti, a teda táto patrí d o j e j pozostalosti, a l e b y doplnil konštitutívne rozhodovanie pozemkového úradu o pozemkových úpravách a toto ich vlastníctvo nanovo vytvoril. Je totiž zrejmé, že k novovytvorenej parcele KN-C č.2417/1 v katastrálnom území G. vlastnícke právo žalobcovi ani C. M., rod. T., nikdy nesvedčilo. V prípade, že došlo nesprávnym postupom štátneho orgánu, či konaním

žalovaného k bezdôvodnému obohateniu či spôsobeniu škody na úkor žalobcu, potom je možné tento stav napraviť len nárokom na náhradu škody, príp. na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vlastníckym rozhodnutím tak už urobiť nemožno.“

2. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 30. marca 2017 sp. zn. 12Co/206/2014 potvrdil odvolaním žalobcov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. Reagujúc na dôvody odvolania žalobcov, okrem iného, uviedol, že rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav má konštitutívny charakter, je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva. Súd je takýmto právoplatným správnym rozhodnutím pozemkového úradu, vydaným v medziach jeho právomoci, viazaný a v konaní o určenie vlastníckeho práva nie je oprávnený preskúmavať jeho vecnú správnosť.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobca 1/ podal dovolanie. Jeho prípustnosť vyvodzuje z ustanovení § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“). Podľa žalobcu 1/ porušenie jeho procesných práv, v takej miere, že došlo tým k porušeniu práva na spravodlivý proces, spočíva v tom, ako tu už uviedol v odvolaní, že súd prvej inštancie vydal prekvapivé rozhodnutie, ktoré vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu a tiež nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd pred vyhlásením svojho rozsudku neinformoval strany sporu o tom, že mu bolo „predložené“ rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav a že pri rozhodovaní bude z tohto rozhodnutia vychádzať. Nemal preto možnosť sa „k týmto skutočnostiam a ani k procesnému postupu súdu“ vyjadriť ani predkladať alebo navrhovateľ dôkazy. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP vyvodzuje žalobca 1/ z toho, že z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sa odvoláva na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, „je teda zrejmé, že takáto otázka v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená“. V dovolaní potom doslova zopakoval námietky proti právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie v odvolaní. Tie iba doplnil o tvrdenie, že ani odvolací súd „nezohľadnil skutočný postup pri vykonávaní pozemkových úprav“. Navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť „v rozsahu celého výroku“.

4. Žalovaný navrhol dovolanie zamietnuť, pretože žalobcom 1/ uvádzané dôvody na dovolanie nie sú dané.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017).

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho

súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

10. V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

12. Žalobca 1/ v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva, okrem iného, z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil s ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03 a IV. ÚS 252/04).

14. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolaťa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/41/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

15. Podľa žalobcu 1/ porušenie jeho procesných práv, v takej miere, že došlo tým k porušeniu práva na spravodlivý proces, spočíva v tom (ako tu už uviedol v odvolaní), že súd prvej inštancie vydal prekvapivé rozhodnutie, ktoré vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu a tiež nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd pred vyhlásením svojho rozsudku neinformoval strany sporu o tom, že mu bolo „predložené“ rozhodnutie o schválení projektu pozemkových úprav a že pri rozhodovaní bude z tohto rozhodnutia vychádzať. Nemal preto možnosť sa k týmto skutočnostiam a ani k procesnému postupu súdu vyjadriť ani predkladať alebo navrhovať dôkazy.

16. Ostatne uvedené tvrdenie žalobcu 1/ nemá oporu v spise vedenom v preskúmanom spore. Súd prvej inštancie na pojednávaní 8. októbra 2013 oboznámil prítomných s listinami, ktoré boli súdu doručené Obvodným pozemkovým úradom a orgánom katastra k pozemkovým úpravám, založenými „na č. l. 89-116“ spisu (č. l. 136 pv. spisu). Na č. l. 89 až 93 je rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Brezne z 25. marca 2009 č. j. OPÚ - 0176/2009/MAR, ktorým bolo podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. schválené vykonanie projektu pozemkových úprav v katastrálnom území G., schváleného rozhodnutím tohto úradu zo 4. septembra 2008 pod č. 0591/2008/MAR.

17. Z hľadiska dovolacieho prieskumu môže byť „prekvapujúce“ len dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Prítom za prekvapujúce, a tým porušujúce práva účastníka namietat' správnosť právneho názoru súdu na inštančne vyššom súde, je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované rozhodnutie odvolacieho súdu „nečakane“ založené na iných právnych záveroch, než rozhodnutie súdu prvej inštancie (viď tiež rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/102/2008), resp. rozhodnutie z pohľadu výsledkov konania na súde prvej inštancie „nečakane“ založené nepredvídateľne na iných (nových) dôvodoch, než na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, pričom strana v danej procesnej situácii nemala možnosť namietat' správnosť „nového“ právneho názoru zaujatého až v odvolacom konaní (viď rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 5Cdo/46/2011). Takéto procesné pochybenie v postupe odvolacieho súdu (ktorý sa stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie) dovolací súd nezistil.

18. Žalobca 1/ výhradami k právnym záverom odvolacieho súdu a polemikou s nimi spája svoje

presvedčenie, že súdy zasiahli do jeho práva na spravodlivý súdny proces. Z hľadiska obsahového (viď § 124 ods. 1 CSP) ale žalobca 1/ v tomto smere nenamieta procesné chyby (nesprávnosti procedúry vedenia konania), ale to, že rozhodnutia súdov spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci.

19. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Dovolací súd už dávnejšie dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď primerane R 54/2012 a rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1Cdo62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014).

20. Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, zotrval aktuálny judikát R 24/2017.

21. Naostatok dovolací súd pripomína konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je však naďalej aktuálne), v zmysle ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

22. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu 1/ z ustanovenia § 320 písm. f/ CSP nevyplýva.

23. Žalobca 1/ prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi súdu ešte nebola vyriešená.

24. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Takto ustanovený systém dovolacích dôvodov korešponduje s prípustnosťou dovolania voči stanovenému okruhu rozhodnutí odvolacieho súdu, pričom režim substancovania dovolacích dôvodov sa sprísňuje so zreteľom na sprísnený režim obligatórneho zastúpenia advokátom (viď dôvodovú správu k ostatne uvedenému ustanoveniu CSP).

25. K zákonnému zákazu vymedzenia dovolacích dôvodov poukázaním na podania strany pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom dovolací súd poznamenáva, že prípustný dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 421 ods. 1 CSP) nie je možné interpretovať a uplatňovať rovnako, ako prípustný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Nesprávne právne posúdenie veci ako dôvod dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, musí byť vykladané a uplatňované reštriktívnejšie v porovnaní s nesprávnym právnym posúdením veci pri odvolaní. Inak povedané, nie každé nesprávne právne posúdenie veci spôsobilé odôvodniť odvolanie predstavuje relevantný dôvod dovolania. Uvedený záver odôvodňuje právoplatnosť rozhodnutia ako podstatný diferenčný znak rozhodnutia, proti ktorému sa podáva odvolanie, a rozhodnutia napádaného dovolaním. Tento znak je priamo prepojený na kvalitu právnej istoty ako imanentnej súčasti práva na spravodlivé súdne konanie, a tým i základného práva na súdnu ochranu (m. m. III. ÚS 4/2018).

26. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

27. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, by teda mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť potrebu, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil, c/ uviesť, ako by mala byť

táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

28. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku a nevysvetlí potrebu, aby dovolací súd túto otázku vyriešil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a akú jej naliehavosť mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá doposiaľ nebola riešená a z tohto pohľadu rozhodnúť o prípustnosti dovolania; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str.1382 a rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, 3Cdo/28/2017).

29. V danom prípade žalobca 1/ v dovolaní uviedol všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo v konaní súdom prvej inštancie (v dovolaní len zopakoval svoje výhrady proti právnemu posúdeniu veci uvedené v odvolaní). Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu v dovolaní uviedol iba to, že „ani odvolací súd pri rozhodovaní nezohľadnil skutočný postup pri vykonávaní pozemkových úprav“. Žiadnym spôsobom pritom v dovolaní nespochybňuje základnú právnu otázku, od zodpovedania ktorej podľa odvolacieho súdu záviselo celkové posúdenie veci, a to, že sporný pozemok podliehal pozemkovým úpravám podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách a že v dôsledku rozhodnutia príslušného orgánu zaniklo vlastnícke právo k pôvodným pozemkom a že v tomto sporovom konaní nebolo možné „sanovať alebo reparovať“ prípadné nedostatky pri zisťovaní vlastníckych a užívacích vzťahov v konaní o ROEP a v konaní o pozemkových úpravách, „pretože by to znamenalo, že súd by nevyslovil deklaratórne rozhodnutie o tom, že žalobca je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, prípadne že jeho právna predchodkyňa bola vlastníčkou tejto nehnuteľnosti, a teda táto patrí do jej pozostalosti, ale by doplnil konštitutívne rozhodovanie pozemkového úradu o pozemkových úpravách a toto ich vlastníctvo nanovo vytvoril. Je totiž zrejmé, že k novovytvorenej parcele KN-C č. 2417/1 v katastrálnom území G. vlastnícke právo žalobcovi ani C. M., rod. T., nikdy nesvedčilo. V prípade, že došlo nesprávnym postupom štátneho orgánu, či i konaním žalovaného k bezdôvodnému obohateniu či spôsobeniu škody na úkor žalobcu, potom je možné tento stav napraviť len nárokom na náhradu škody, príp. na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vlastníckym rozhodnutím tak už urobiť nemožno.“ (viď závery súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožnil). Odvolací súd k nim dodal, že rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav má konštitutívny charakter, je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva. Súd je takýmto právoplatným správnym rozhodnutím pozemkového úradu, vydaným v medziach jeho právomoci, viazaný a v konaní o určenie vlastníckeho práva nie je oprávnený preskúmavať jeho vecnú správnosť.

30. Iba samotné konštatovanie, že odvolací súd vec nesprávne posúdil, nenapĺňa predpoklady vyplývajúce z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

31. V danom prípade teda žalobca 1/, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, „nekonkretizoval právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

32. Dovolací súd z uvedených dôvodov dovolanie žalobcu 1/ odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ a f/ CSP.

33. Dovolací súd úspešnému žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi 1/ v plnom rozsahu.

34. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.